

יום ד', ט"ו ב תשס"ו (15 במרץ)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום, ט"ו באדר, שושן פורים!

בערים המוקפות חומה מימות יהושע בן-נון חוגגים את הפורים היום, **בט"ו באדר**, יום למחרת "פורים דפרזים", י"ד באדר, כיוון שנלחמו היהודים בשושן, עיר הבירה למשך יומיים והנס בשושן התרחש בט"ו באדר. לכן, חגגו את הפורים בשושן בתאריך זה, וחז"ל קבעוהו לדורות גם בשאר הערים בארץ-ישראל, שהיו מוקפות חומה בזמן בימי יהושע בן-נון.

וכך היתה ראשית תקנתם של החכמים והנביאים שקבעו יום-טוב פורים לדורות: "לקיים את ימי הפורים האלה **בזמניהם**" – כלומר, זמנו של זה אינו כזמנו של זה.

ולמה עושים פורים בזמנים חלוקים למקומות, ולא עושים אותו יום אחד בכל מקום כשאר הימים הטובים? שכן, גם בימי מרדכי ואסתר חלוקים היו היהודים אשר בשושן מן היהודים בשאר המדינות. שבכל שאר המדינות הרגו היהודים בשונאיהם ביום י"ג באדר ונחו מאויביהם למחרת, ביום י"ד, ועשו אותו יום משתה ושמחה. ואילו היהודים אשר בשושן הבירה נקהלו, כאמור, גם ביום י"ג באדר וגם למחרתו בי"ד באדר ויהרגו בשונאיהם, ונחו ב-ט"ו בחודש ועשו **אותו** יום משתה ושמחה.

ובדין, היה לחלק רק בין שושן לכל שאר המדינות כפי שהיה המעשה, אלא שרצו חכמינו שבאותו דור (דור הגולים לאחר חורבן בית המקדש ה-I, וערב שיבת ציון) **לחלוק כבוד לארץ-ישראל** שהיתה חרבה בימים ההם, ושהיה זכרון לארץ-ישראל בנס הזה. וכן פסקו: כל הכרכים (הערים החשובות) שהיו מיושבות ומוקפות חומה בימי יהושע בן-נון בשעה שעלו בני ישראל ממצרים לכבוש את הארץ אחרי קבלת התורה ולהתיישב בה, אעפ"י שפרוזות **עכשיו** וחרבות – חשובות הן ונמנות עם שושן לעשות יום טוב ביום שושן, ב-ט"ו. [ואם] לא היו מוקפות חומה בימי יהושע בן-נון, אעפ"י שמוקפות עתה, אינן חשובות ועושות יום טוב ככל שאר הפרזים, בי"ד באדר.

ולמעשה: וודאית - **ירושלים עיר הקודש** חוגגת את שושן פורים היום. בערים שהן ספק מוקפות חומה – כגון **צפת, טבריה, עכו, יפו, קריית ארבע-חברון, ובאר-שבע** (תל-שבע של היום) – נוהגים לקרוא את המגילה גם בי"ד באדר וגם היום, בט"ו בו. גם בערים שהן "פרוזות" ללא כל ספק, נוהגים מעין יום-טוב היום – עם שינויים בתפילה, ללא תענית והספד, ומרבים בו בסעודה ובשמחה!

§§§

= אין הקב"ה בא בטרחא עם הבריות. לפיכך, לא צוה לישראל שיהו עולים לרגל לירושלים בימות הגשמים, אלא שלוש הרגלים בעונת האביב והקיץ – שהימים יפים והלילות נעימים להולכים בדרכים. כל החורף עסוקים הכל – זה בשדהו זה בכרמו זה בגינתו. כיוון שקרב ניסן, שמחים כל ישראל באמנם בית ה' נלך. ומתחילת ניסן, היו ישראל מושכים בדרכים בכל קצות הארץ, ועולים לירושלים להקריב את הפסח וליראות את פני ה', ולעשות את כל שאר צרכיהם שהניחו בחורף לעשותם בירושלים במקום המקדש והסנהדרין.

כיוון שעונת הגשמים כבר פסקה וכיוון שהדרכים עומדות להתמלא עוברים ושבים, לכך היה היום, יום חמישה-עשר באדר קבוע שבו יצאו שליחי בית דין לתקן הדרכים והרחובות

"כי לא יטוש ה' עמו, ונחלתו לא יעזוב." [תהלים צ"ד 14]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **רביעי**

בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

יום ד', ט"ו ב תשס"ו (15 במרץ)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

שנתקלקלו בימות הגשמים כדי שיהיו מתוקנים לעולי רגלים ובשביל מכי הנפש בשגגה שצריכים לנוס אל ערי מקלטם מפני גואל הדם. והיו פותחים את הבורות של המים המכונסים שיהיו מוכנים לעולי הרגל לשתייה להם ולבהמתם.

וכיוון שהיה אז בירושלים זמן אסיפה גדולה אחרי הפסקה של חצי שנה, היה הזמן הזה קבוע גם לשאר צרכי הרבים. כל מי שהיה לו דין ומשפט עם רעהו בעירו ורצו להתדיין לפני בית הדין הגדול שבירושלים, היו בית הדין דנים אותם אז. וכן דנים אז דיני נפשות ודיני מכות לעוברי עברה, ופודין ערכין וחרמין והקדשות, ומשקין את הסוטה, ושורפין את הפרה האדומה, ועורפין עגלה ערופה על חלל שנמצא מת בדרך ולא נודע מי הכהו, ורוצעין עבד עברי שאוהב את אדוניו ואינו רוצה לצאת לחופשי; ומטהרין את המצורע שנרפא ומביא את קרבנותיו במקדש, כדי שיהיו ישראל מטהרים מטומאתם ומעוונותיהם, ויהו כל שאר צרכיהם עשויים בעלותם ליראות את פני ה' בחג הפסח. [ספר התודעה]

§§§

ונשאלת השאלה: אם בחנוכה אנחנו אומרים "נס גדול היה פה" וחוגגים אותו 8 ימים, למה בפורים – שסכנת כליה היתה על כל היהודים שבעולם, 127 מדינות!, למה אנחנו חוגגים אותו רק יומיים אלה, ב-י"ד באדר וב-ט"ו בו?
התשובות הכי טובות (ו\או מצחיקות) יזכו לפירסום!

עושה פורים שמחה!!!!!!

"כי לא יטוש ה' עמו, ונחלתו לא יעזוב." [תהלים צ"ד 14]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום **רביעי**

בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל